

Rapport fra filmfestivalen i Cannes

ved **Sanne E. Grunnet**

Jeg har været til Cannes festival for første gang og deltog på vegne af Kirke og Film/INTERFILM i den økumeniske (Kirkelige) filmjury. Det har været en meget fin festival med rigtig gode film, så vi fik allerede i løbet af de første dage fik lagt et par film til side med henblik på senere bedømmelse. Sådan plejer det ikke at være. Sidste år var medlemmerne af den økumeniske jury faktisk bange for, at der ikke ville være nogen film fra den officielle selektion, som de kunne stå helt inde for, men så lettede de da Ken Loachs film, Looking for Eric, blev vist, og den fik så prisen. Vi sad med mange kort på hånden, og selv om der var mange valgmuligheder, var vi forbløffende enige i juryen om at give den økumeniske pris til "Des Hommes et des Dieux" (= Om mennesker og guder) af Xavier Beauvois og en særlig 'mention' til henholdsvis "Another Year" af Mike Leigh og til "Poetry" af Lee Chang-dong.

"Des Hommes et des Dieux" er en fantastisk velkomponeret film om et kristent kloster ved foden af Atlasbjergene i Algeriet. Filmen bygger på en tragisk historisk begivenhed i 1996, hvor munkene blev bortført og taget som gidsler af militanter oprører og endeligt henrettet. I vor motivation for "Des Hommes et des Dieux" fremhævede vi filmens plastiske skønhed og et forløb, der harmonisk og velovervejet veksler mellem skildring af de kristne munkes hverdag med deres forskellige opgave og deres fredelige sameksistens med de omkringboende muslimske bønder. Efterhånden som grusomhederne tager til, og bønderne begynder at flygte, kastes de otte munke ud i en meget vanskelig beslutning: Skal de blive og fortsætte deres gerning og dermed støtte bønderne moralsk eller velvidende, at de kunne blive slået ihjel, flytte tilbage til Frankrig. De vælger at blive og på nær to bliver de alle kidnappet og henrettet.

"Another Year" er en film om et midaldrende ægtepar, som man følger gennem de forskellige årstider. De udgør et stærkt par, som venner og kollegaer tyer til for opmuntring og støtte og med stor simplicitet og forståelse følger ægteparret disse venner gennem deres kriser. En film om stærke bånd og venskaber.

"Poetry", ja bare titlen åbner for en verden af skønhed. Mija, en kvinde på 65 bor sammen med sit barnebarn. Hun lider af Alzheimer og glemmer ind imellem ord, men har besluttet sig for alligevel at lære at skrive poesi. Hendes undervisning bringer hende i kontakt med hendes indre, og hendes syn på verden bliver mere og mere kontemplativt. Hun kastes ud i nogle hårde prøvelser i forbindelse med sit barnebarn, men kommer igennem dem med stor indlevelse og forståelse. Ordene vidner om nærvær og skønhed.

Den officielle jury gav Palme d'Or til "Loong Boonmee ralek chat" (= Onkel Boonmee genkalder sig sine tidligere liv) af Apichatpong Weerasethakul, en thailandsk film om en mand, der skal dø, og hvorledes hans afdøde venner kommer til ham som ånder for at hjælpe ham med at dø.

"Des Hommes et des Dieux" fik Grand Prix, og den var faktisk selvskreven for os, og det ærgrede os lidt, at man måske ville tænke, at vi selvfølgelig som økumenisk jury måtte give en pris til en religiøs film, men den er et mesterværk på alle leder og kanter og indeholder store menneskelige værdier, og vi syntes, at det var en fin åben fortolkning af den historiske begivenhed, hvor ansvaret for henrettelserne aldrig er blevet placeret endeligt.

"Poetry" er en meget poetisk smuk film om forholdet mellem nærvær og poesi, vigtigheden af at kunne finde ordene og om forholdet til naturen. Det var helt berettiget, at den fik den officielle pris for bedste drejebog.

"Biutiful" (ja, sådan staver filmen selv sin titel) af Alejandro González Iñárritu er en fantastisk film, og jeg synes, at Javier Bardem fortjener sin pris for bedste mandlige hovedrolle. Jeg ville selv gerne give den film en pris, men som film er der næsten for mange temaer i gang på samme tid. Men Bardem spiller fantastisk, og hans rolle er måske en slags 'imitatio Kristi'. Prisen for bedste kvindelige hovedrolle gik til Juliette Binoche i "Copie conforme" af Abbas Kiarostami, et fint kompliceret spil i forhold til en tidligere ægtefælle, eller var det nu alligevel et nyt forhold.

Alt i alt har det været 12 fantastiske dage med op til 3-4 film om dagen. Jeg var meget glad for samarbejdet med de øvrige medlemmer af juryen. Det var en spændende sammenhæng at få lov at være del af og meget lærerigt. Vi får nok de fleste film fra den officielle selektion at se i Danmark, og det kan vi godt glæde os til.